

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2006, sp. zn. KÚOK/80238/2006/OSV - DS/7025/SD - 154, č. j. KUOK 86614/2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 7. 2009, č. j. 38 Cad 27/2006 - 103,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svým z valné části téměř nečitelným podáním ze dne 18. 7. 2009 patrně mínil napadnout jako kasační stížností usnesení Krajského soudu v Ostravě vydané dne 2. 7. 2009, č. j. 38 Cad 27/2006 - 103, jímž byl zproštěn JUDr. Milan Janíček povinnosti zastupovat stěžovatele v řízení o žalobě ve výše označené věci a jiný zástupce z řad advokátů mu nebyl ustanoven.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud usnesením ze dne 7. 8. 2009 stěžovatele vyzval, aby kasační stížnost s ohledem na její nedostatky ve lhůtě jednoho měsíce doplnil, a to o datum doručení napadeného rozhodnutí, o rozsah a důvody napadení rozhodnutí, a aby kasační stížnost předložil s potřebným počtem stejnopisů a příloh, tedy celkem ve dvou vyhotoveních. Krajský soud v odůvodnění uvedl, že kasační stížnost stěžovatel v podobě, jak ji zaslal, nelze projednat, poněvadž postrádá základní náležitosti uvedené ve výroku. Zmíněné usnesení bylo stěžovateli doručeno 21. 8. 2009. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval dne 2. 9. 2009 podáním, v němž pouze uvedl výčet řízení před různými soudy, aniž uvedl, k čemu má tento výčet sloužit, a patrně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“). Pokud jde o podmínku povinného advokátního zastoupení, v řízení o kasační stížnosti, která směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o neustanovení zástupce z řad advokátů, se podle ustálené judikatury Nejvyššího právního soudu povinné zastoupení advokátem nevyžaduje (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost stěžovatele

však neobsahuje náležitosti ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s., přičemž tyto nedostatky činí kasační stížnost neprojednatelnou.

Nedostatek náležitostí podání je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Jak již bylo výše uvedeno, krajský soud vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti usnesením ze dne 7. 8. 2009, které bylo prokazatelně doručeno dne 21. 8. 2009. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 22. 8. 2009. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Lhůta měla tedy končit dne 21. 9. 2009. Stěžovatel sice do tohoto data na výzvu soudu reagoval, nedostatky kasační stížnosti však neodstranil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že absence údaje, kdy bylo napadené usnesení krajského soudu stěžovateli doručeno, jakož i nedostatečný počet vyhotovení kasační stížnosti, by samy o sobě dalšímu projednání kasační stížnosti nebránily - pro absenci těchto údajů proto nelze kasační stížnost odmítnout. Rovněž tak lze při jisté míře velkorysosti seznat, v jakém rozsahu stěžovatel napadené usnesení napadá (ve svém podání z 18. 7. 2009 píše hned v první části, že „dává stížnost proti usnesení KS Ostrava ze dne 2. 7. 2009, j. č. 38 Cad 27/2006 - 103, proti bod II.“). Co je však z podání stěžovatele zcela nezřetelné, je skutečnost, z jakých důvodů tak činí. Ve svém podání vyjmenovává totiž celou řadu rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, jež napadá, nějaké věcné seznatelné důvody však neuvádí. Tento nedostatek stěžovatel neodstranil ani svým „doplněním“ ze dne 2. 9. 2009.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny, takže nelze v řízení pokračovat. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

Obiter dictum Nejvyšší správní soud uvádí, že si je vědom toho, že stěžovatel ve svém přípisu ze dne 2. 9. 2009 požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti v projednávané věci. K této žádosti považuje Nejvyšší správní soud za potřebné podotknout, že jednak v podobném typu řízení není povinné zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. vyžadováno (viz výše), jednak o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení advokáta v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ans 5/2008 - 65 ze dne 17. 6. 2008).

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu